

Kirkkonummi, Lapinkylänjärvi Luontotyyppi- ja kasvillisuus selvitys

Silvestris luontoselvitys oy
22.12.2022

1.	Johdanto	3
2.	Lapinkylänjärvi	3
3.	Aineisto ja selvitysmenetelmä	5
4.	Luontotyypit	6
4.1.	Vesialue	8
4.2.	Luhdat	11
4.3.	Metsät	15
4.4.	Viljelykset ja niityt	20
5.	Kasvilajisto	21
6.	Johtopäätökset	23
7.	Lähteet	24
	Liite 1 Lajiluettelot	25
	Liite 2 Kasvilajien peittävyys luontotyypeittäin	29
	Liite 3 Lapinkylänjärven vesikasvit ja niiden ravinnevaatimukset	33

Kannen ja raportin valokuvat: Esko Vuorinen

Kansikuva: Telkänpönttö järven pohjoispäässä tervaleppäluhdan rantapuussa.

Selvityksen laatija: Esko Vuorinen

Silvestris luontoselvitys oy, p. 050 538 0386, esko.vuorinen@silvestris.fi

1. Johdanto

Tämän luontotyyppi- ja kasvillisuus selvityksen kohteena on Kirkkonummella sijaitseva Lapinkylänjärvi (kartta 1). Selvityksessä kartoitettiin järven ja sen rantojen luontotypit. Kasvillisuutta arvioitiin kuusiportaisen runsaus-peittävyysasteikon avulla. Selvitysalue on laajuudeltaan noin 150 hehtaaria, josta avovesialueita on noin 98 hehtaaria.

Selvityksen teki luontokartoittaja (eat) Esko Vuorinen.

2. Lapinkylänjärvi

Lapinkylänjärvi kuuluu Mankinjoen vesistöön. Merkittävin siihen laskeva puro on Juusjärvestä ja Tampajasta vettä tuova Juusjärvenpuro. Muut järveen laskevat uomat ovat oja, jotka tuovat kuivatusvesiä ympäröivältä viljelysvaltaiselta lähivaluma-alueelta. Lapinkylänjärvi laskee Kalakoski-bäckenin kautta Loojärveen.

Juusjärvenpuron varrella on lähteitä, ja erittäin kuivana kesänä 2022 tämä näkyi siinä, että puro ei kuivunut kokonaan, vaan siinä säilyi pieni perusvirtaama.

Järven vesi on usein savisameaa. Kesällä 2022 sameutta lisäsi loppukesästä runsas planktonleväkukinta. Sameutta lisää järven avoimuus tuulille – aallokko myllertää matalassa järvessä helposti veden ja sekoittaa siihen pohja-ainesta. Myös särkikalat voivat lisätä samennusta tonkimalla pohjaa ravintoa etsiessään. Veden sameus haittaa valon tunkeutumista veteen, mikä heikentää uposkasvien viihtymistä.

Järvi on syvimmillään hieman yli kaksi metriä (2,2–2,3 m). Pohjan muoto on melko tasaisen maljamainen, vähitellen keskiosaan syvenevä, ilman merkittäviä pohjakohoumia, särkkiä tai saaria. Rantojen mataluus on edesauttanut rantojen soistumista ja järveä reunustaakin suureksi osaksi luhtasuot.

Avoin vesialue on melko laaja, jonka seurauksena aallokko ja erityisesti jää saavat voimaa puskea rantaluhtien turvetta kasaan. Näin syntyneille turvekohoumille on pystynyt kasvamaan puita ja pensaita, vaikka niiden ympärillä on vetisyyden takia avoimena pysyvää luhtasuota.

Alueen kasvillisuuden pidemmän ajan kehitystä voi tarkastella historiallisista ilmakuvista (Paikkatietoikkuna). Vuoden 1944 ilmakuvassa ranta-alueet olivat suurelta osin täysin avoimia, ilman laajempia pensaikkoja tai metsiköitä. Rantaniittyjä on laidunnettu ja niitetty. Luhta-alueilla näkyy heinälatoja. Tämän jälkeen metsittyminen ja pensoittuminen ovat edenneet vähitellen nykyiseen tilanteeseen, jossa järveä ympäröi joka puolella yleensä tiheä puusto ja pajupensaikko. Vuoden 1999 kuvassa näkyy tuoreita perkausvalleja useiden aukikaivettujen ojien ja venevalkamien ympärillä järven pohjoispäässä.

Alueelle perustettiin luonnonsuojelualue 22.12.2005. Suojelualueen nimi on Lapinkylänjärven luonnonsuojelualue, tunnus YSA202105. Perustamisen perusteena oli alueen kuuluminen valtakunnalliseen lintuvesiensuojeluohjelmaan. Lapinkylänjärvi oli luokiteltu valtakunnallisesti arvokkaaksi kosteikkolintujen pesimäalueeksi.

Lapinkylänjärvi sijaitsee hemiborealisella kasvillisuusvyöhykkeellä (1b Lounainen rannikkomaa).

Kartta 1. Lapinkylänjärven selvitysalue sijaitsee noin yhdeksän kilometriä Kirkkonummen keskustasta pohjoiseen.

3. Aineisto ja selvitysmenetelmä

Tiedonhaku ja työn valmistelu

Ennen maastotyötä hankittiin alueen kartat, ilmakuvat ja muu paikkatieto (Maanmittauslaitoksen tiedostopalvelu ja Avoin tieto/SYKE).

Maankäytön ja kasvipeitteisyyden kehitystä tarkasteltiin historiallisista ilmakuvista (Paikkatietoikkuna). Varhaisin saatavissa oleva ilmakuva alueesta on vuodelta 1944.

Lajisto selvitettiin Lajitietokeskuksen palvelusta (Laji.fi). Osoittautui, että selvitysalueelta ei ole kasvitietoja. Ainoa kasvihavaintopiste, joka osuu alueelle, on vuonna 1933 tehty havainto peltosauramosta. Kyseinen laji on peltorikkaruoho, ja piste on sijoitettu virheellisesti järven vesialueelle.

Kirkkonummen puroselvityksessä oli käyty läpi järveen laskeva Juusjärvenpuro ja järven lasku-uoma Kalakoskibäcken. Näiden tiedot oli käytettävissä (Vuorinen ym. 2018).

Kerättyjen tietojen perusteella tehtiin alustava kuviointi kasvillisuuskuviointiin ja luontotyyppisiin. Samalla suunniteltiin maastokartoituksissa jalan ja kanootilla kuljettava reitti.

Maastotyö

Maastotyöt tehtiin loppukesällä ja syksyllä 2022. Olosuhteet maastotyöhön olivat hyvät. Vesialue tarkistettiin kanootista. Uposkasvien inventointiin käytettiin apuna haraa.

Tietojen keräämisen apuna käytettiin selkeää maastolomaketta ja lajikaavaketta. Maastossa tarkennettiin GPS-paikantimen avulla luontotyyppikuvioiden rajat sekä painettiin muistiin pistemäiset arvokohteet.

Huomionarvoisista lajeista otettiin useimmiten näyte lajinmäärittystä varten ja toimitettavaksi myöhemmin kasvimuseoon. Alueesta otettiin runsaasti valokuvia.

Kerätyn tiedon käsittely

Luontotyyppikuvioiden rajaus ja ominaisuuksien selvitys tehtiin Metsähallituksen luontotyyppi-inventoinnin kuviotieto-ohjeen mukaisesti (Koskela 2020). Karttaohjelmassa kuvioihin liitettiin ohjeen mukainen minimitietosisältö.

Putkilokasvilajiston ja putkilokasvilajien peittävyden määritykset tehtiin luontotyyppikuvioittain kuusiportaisella asteikolla (1-6). Asteikko on selitetty raportin lajiliitteessä (liite 2).

Lajien uhanalaisuusluokitus on uhanalaisarviointin mukainen. Lisäksi huomioitiin alueellisesti uhanalaiset lajit (Punainen kirja & Alueellinen uhanalaisuus). Alueelta ei havaittu yhtäkään uhanalaista tai silmälläpidettävää kasvilajia. Kaikki selvityksessä havaitut lajit on luokiteltu elinvoimaisiksi tai niiden luokittelu ei ole mahdollista.

Tallennetut kasvinäytteet luovutetaan Helsingin kasvimuseolle.

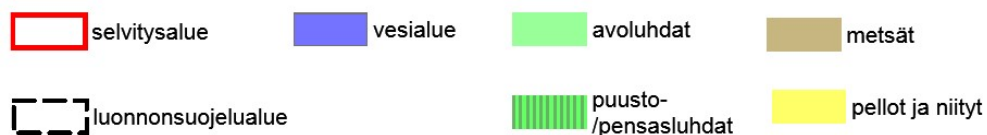
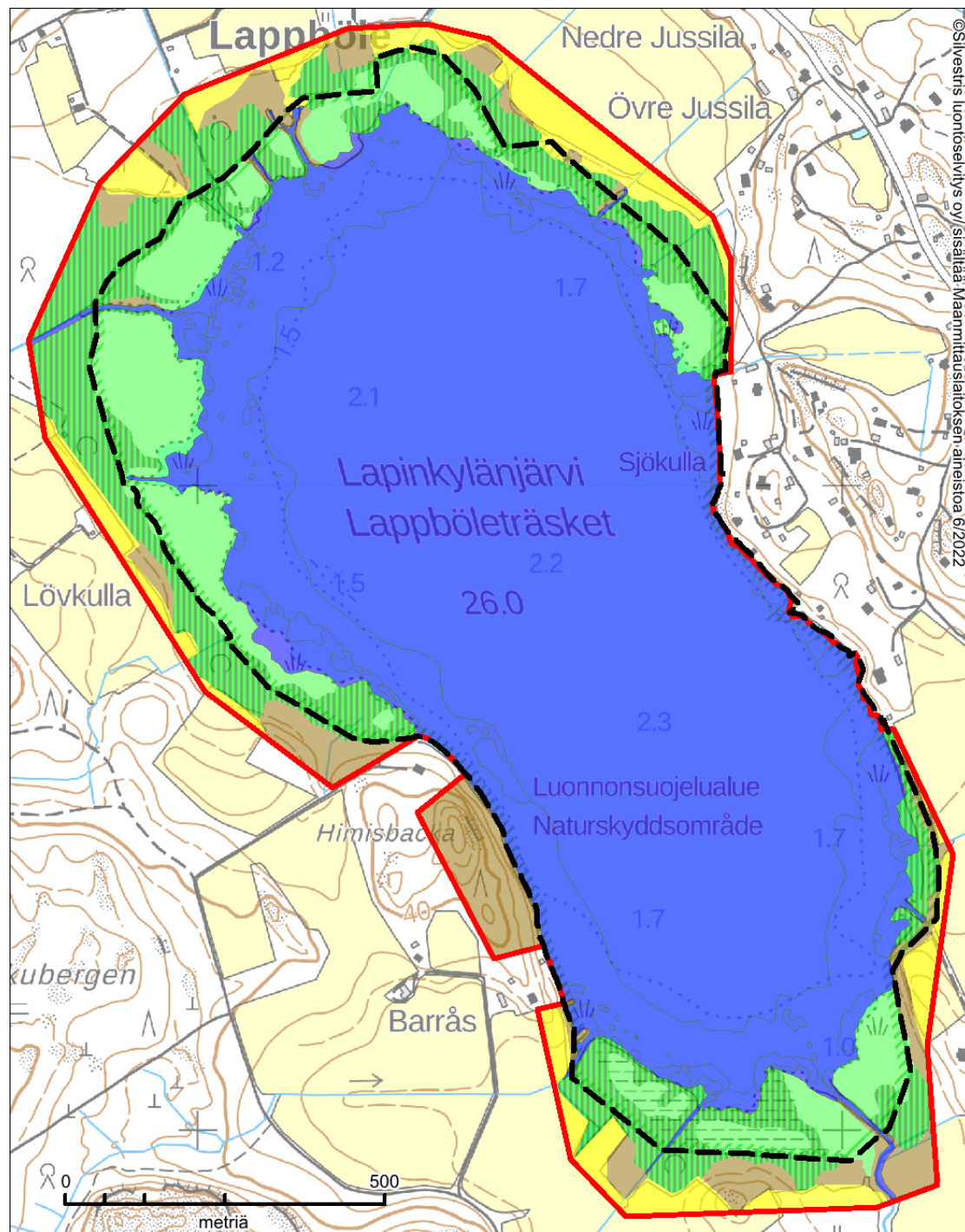
4. Luontotyypit

Alueen luontotyypit on ryhmitelty neljään ryhmään (kartta 2):

- 1. Vesialue:** Varsinainen järviolue, jossa keskellä avovettä, jota reunustaa leveänä vyöhykkeenä vesikasvillisuus (kuva 1). Valtalajeina ovat ulpukka ja niukempina esiintyvä pohjanlumme. Siellä täällä on pieniä järvikaislakasvustoja. Rantojen tuntumassa vesialueella kasvaa muita ilmaversoisia, runsaimpina järviruoko ja kapeaosmankäämi. Vesialue kuuluu kokonaan suojelualueeseen.
- 2. Luhdat:** Luhdat ovat pintavesivaikutteisia rantasoiita. Suurinta osaa Lapinkylänjärven rannoista reunustaa leveä, järveden vaikutuksen alainen luhtasuovyöhyke, joissa on avointa tai vaihtelevasti pensaikkoa ja puustoa kasvavia alueita. Luhdistä kaikki avoluhdat kuuluvat suojelualueeseen, samoin kuin huomattava osa puusto- ja pensasluhdistakin.
- 3. Metsät:** Luhtien ja peltojen väliin jää lehto- ja kangasmetsiä, joista suurin osa on saanut kehittyä rauhassa, ilman hakkuita tai raivauksia. Näiden puusto on kuitenkin enimmäkseen nuorta ja lahoppua on vielä niukasti. Metsät ovat lähes kokonaan suojelualuerajauksen ulkopuolella.
- 4. Viljelykset ja niityt:** Entiset ja nykyiset pellot ja niihin liittyvät avoimet niittymäiset alueet. Nämä sijaitsevat suojelurajauksen ulkopuolella.

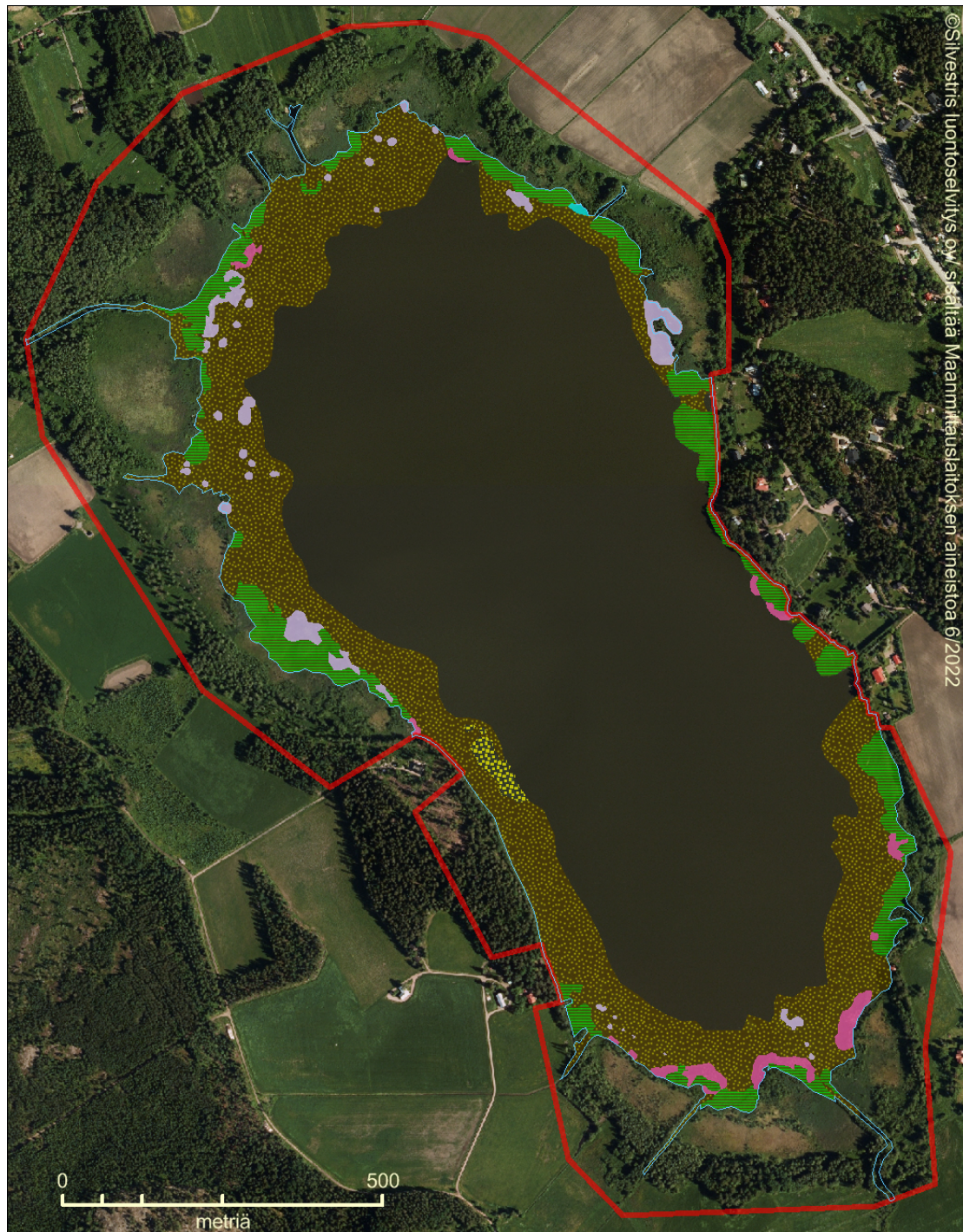

Kuva 1. Lapinkylänjärven vesialueen tiheä ilmaversoiskasvillisuus, kuten kuvassa näkyvä kapeaosmankäämi ilmentää rehevöitymistä ja runsasravinteisuutta.

Kartta 2. Selvitysalueen jakautuminen pääluontotyyppeihin ja suojelualueen raja

4.1. Vesialue

Kartta 3. Vesialueen jakautuminen vesikasviyhdyksuntiin. Järvikaislakasvustojen kokoa on hieman suurennettu, jotta ne erottuvat paremmin kartalla.

Avovesi 66,7 ha

Järven keskiosa on käytännössä kasvitonta. Siellä täällä harvassa näkyy muutamia ulpukoita.

Vesikasvittomia ovat myös useimmat luhdan läpi kaivetut ojat, joita varjostaa reunuspuusto. Osassa ojia esiintyy hieman tankeakarvalehteä, joka on irtokeijujiin kuuluva upoksissa kasvava juureton vesikasvi.

Osaa itärannan talojen rannoista on myös pyritty pitämään kasvittomina.

Kuva 2. Kelluslehtisvyöhykkeessä kasvaa ulpukkaa, seassa hiukan uistinvitaa ja pohjanlummetta. Ilmaversoisvyöhykkeessä on tummia, tiheitä järvikaislakasvustoja, niiden välissä näkyy ruokoluhdan reunaa. Kuva on järven luoteisosasta.

Kelluslehtiset (ulpukkakasvustot 22,8 ha, lummekasvustot 0,4 ha)

Keskiosaa reunustaa leveä kelluslehtisvyöhyke. Vain itärannalla kelluslehtisvyöhyke on kapeampi tai se puuttuu. Vyöhykkeen ja avoveden rajalla vedensyvyys on noin 170 cm (ulpukan maksikasvusyvyys).

Kelluslehtisistä ylivoimaisesti runsain on ulpukka. Sen peittävyys vaihtelee (5-80 %). Kasvustot ovat tiheimmillään lähinnä rantaa, kaislikoiden ja ruovikoiden tuntumassa.

Pohjanlummetta kasvaa niukkana ulpukan joukossa, paitsi länsirannan tuntumassa on iso ja tiivis lummekasvusto, jossa lumpeen peittävyys on jopa 80–90 %.

Muita, niukkoina esiintyviä kelluslehtisiä ovat vesitatar, uistinvita sekä oja- ja rantapalpakko. Näistä uistinvita on runsain, vaikka sekin niukka.

Uposkasveja on yllättävän vähän, vain kolme lajia järviolueella: tankeakarvalehti, tylppälehtivita ja lamparevesikuusi. Näitä esiintyy reunistavien ruovikoiden ja kaislikoiden suojaamissa pikku lahdekkeissa järven pohjois- ja eteläpäässä, mutta ei keskemällä. Joissain ojissa, joissa vesi on kirkasta, kasvaa uposkasveihin kuuluvaa purovitaa ja pikkuvesitähteä. Vesisammalet puuttuvat kokonaan.

Ulpukka- ja lummekasvustojen alueilla havaittiin yhteensä 17 kasvilajia.

Kaislikot 1,0 ha

Järvikaislaa kasvaa pieninä, yleensä pyöreinä, halkaisijaltaan 2-10 metrin kokoisina kasvustoina siellä täällä kelluslehtisvyöhykkeessä. Kaislaa kasvaa myös ruovikoiden reunoissa, joissa ne voivat muodostaa myös nauhamaista kapeampaa kasvustoa ja vyöhykekasvustoja. Kaislojen seassa voi kasvaa mm. ulpukkaa, mutta monet kasvustot ovat tiheitä ja niissä ei ole tilaa muille lajeille.

Kaislikoita on eniten järven pohjoisosissa.

Kaislan suurin mitattu kasvusyvyys oli 155 cm, keskimääräinen kasvusyvyys on noin 120 cm.

Kaislikoissa havaittiin kaislan lisäksi kuusi lajia.

Kortteikko 0,03 ha

Järvikortetta kasvaa vesialueella hyvin vähän, vaikka se on yleinen ja runsas rantaluhdilla. Koillisrannalla on yksi harvakasvuinen järvikortteikko, jossa kortteen lisäksi kasvaa runsaasti ulpukkaa ja hiukan pullosaraa.

Kapeaosmankäämik kasvustot 1,0 ha

Rehevoitimisestä hyötyvä kapeaosmankäämi muodostaa tuuheita kasvustoja eri puolelle järveä, erityisesti etelärannalle (kuva 1). Osmankäämin seassa voi kasvaa ulpukkaa, järvikaislaa ja järviruokoa, mutta useimmin kasvustot ovat niin tiheitä, että muille lajeille ei jää tilaa.

Kapeaosmankäämin keskimääräinen kasvusyvyys on 150 cm.

Ruovikot (vesiruovikot) 6,1 ha

Järviruoko on järven ilmaversoislajeista selvästi runsain. Ruovikkoja on eri puolilla järveä, useimmin vyöhykkeenä luhdan ja veden rajalla. Ruo'on tiheys kasvustoissa vaihtelee. Erityisesti itärannalla on harvempaa vesiruovikkoa, jossa seassa kasvaa ulpukkaa ja järvikortetta. Muualla ruovikot ovat tiheitä ja kasvultaankin korkeampia. Monin paikoin vesiruovikko vaihettuu ruovikkoluhdaksi ilman terävää rajaa näiden kasvillisuustyypien välillä.

Ruovikoiden ulkolaidasta mitatut vesisyvydet olivat 100–155 cm, keskimäärin 127 cm.

Ruovikoiden suojissa, varsinkin niiden reunoilla, kasvaa runsaasti muitakin kasvilajistoa, ruo'on lisäksi yhteensä 16 muuta lajia.

4.2. Luhdat

Kartta 4. Luhtien jakautuminen eri tyyppeihin

Ruovikkoluhdat 9,7 ha

Ruovikkoluhdat kuuluvat avoluhtiin.

Valtalajina on järviruoko, joka kasvaa rehevimmissä ja vetisimmissä kohdissa jopa yli kahden metrin korkuiseksi. Sen seuralaisina on järvikortetta, neivaimarretta, kurjenjalkaa, terttualpia, leveäosmankäämiä ja myrkykeisoa, sammallajeista luhtakuirisammalta ja niukasti rahkasammalia.

Kuivemmissä osissa, kuten luhtanevojen reunoissa, ruoko on matalampaa ja sen seassa kasvaa usein runsaasti jouhi- ja viiltosaraa sekä tavallisia luhtaruohoja, kuten ranta-alpia, keltakurjenmiekkää, kurjenjalkaa, vehkaa, raatetta ja pohjanrantakukkaa. Pohjakerroksessa on usein runsaasti rahkasammalia.

Kiiltopajuja, kituliaita tervaleppiä ja hieskoivuja saattaa kasvaa harvakseltaan ruovikkoluhdilla, mutta ne eivät muodosta isompia kasvustoja.

Ruovikkoluhdilla havaittiin 26 putkilokasvilajia.

Kuva 3. Joidenkin luhtanevakuvioiden keskiosissa luhtavaikutus on hyvin vähäistä. Tällaisilla pienialaisilla laikuilla kasvaa niukkaravinteisen suon lajistoa, kuten kituliaita mäntyjä, isokarpaloa ja valkopiirtoheinää. Kuva on järven lounaisimmalta luhtanevakuvioilta.

Luhtanevat 4,0 ha

Luhtanevat kuuluvat avoluhtiin. Ne ovat melko monilajisia. Valtalajeina ovat pullosara ja jouhisara. Runsaina esiintyvät isokarpalo, raate, mutasara ja kurjenjalka. Lajistossa yleensä niukempia ovat mm. luhtasuoputki, keltakurjenmiekkä, leveäosmankäämi, ranta-alpi, pohjanrantakukka, luhtavilla, tupasvilla, järviruoko ja järvikorte.

Luhtanevojen keskiosissa on luhtaisuuden vaikutus heikointa, ja siellä esiintyy jopa lyhytkortisuuden (niukkaravinteisuuden) ilmentäjälajeja, kuten pyöreälehtikihokkia, leväkköä ja valkopiirtoheinää (kuva 3).

Rahkasammalpeite on luhtanevoilla yhtenäinen.

Kituliaita puuvartisias kasvaa paikoin melko runsaastikin: kiiltopajua, halavaa, tervaleppää ja hieskoivua, muutamain paikoin mäntyjäkin (kuva 2). Puiden ja pensaiden kokonaispeittävyys on kuitenkin pieni (< 10 %).

Luhtanevoilla havaittiin 27 putkilokasvilajia.

Pajuluhdet 6,8 ha

Pajuluhdet ovat pensaikkoluhtia, joissa pensaiden peittävyys on suurempi kuin avoluhdilla (> 10 %). Usein pajukko on runsasta ja pajujen seassa esiintyy paljon pienikasvuisia hieskoivuja ja tervaleppiä. Kiiltopaju on runsain laji, sen ohella esiintyy tuhka- ja mustuvapajua sekä halavaa.

Erikoisempi laji on harvinainen juolukkapaju, jota esiintyy järven eteläisillä pajukkoluhdilla. Lajista on Kirkkonummelta vain yksi aiempi havainto, sekin yli sata vuotta vanha, vuodelta 1917 (Laji.fi).

Pajuluhtien ruohovartislajistossa valtalajit vaihtelevat, osassa pajuluhtia vallitsevat samat lajit kuin avoluhdilla eli järviruoko tai suursarat, mutta monessa pajuluhdassa järvikorte on runsain laji, joskus viitakastikka. Muu lajisto on tyypillistä luhtalajistoa, kuten viitaorvokki, vehka, terttu-alpi, ranta-alpi, luhtasuoputki, ruokohelpi, rentukka, pohjanrantakukka, rantayrtti, punakoiso, mesiangervo, leveäosmankäämi, keltakurjenmiekka ja kurjenmiekka. Pajuluhdet ovatkin varsin monilajisia, havaittuja lajeja oli yhteensä 40.

Kuva 4. Hieskoivuluhdalla kenttäkerros koostuu järvikortteesta ja viiltosarasta. Kuva on eteläosan läntisimmältä hieskoivuluhdalta.

Hieskoivuluhdet 10,9 ha

Hieskoivuvaltaisissa luhdissa puusto on selvästi hieskoivuvaltaista tai osassa tervaleppä on lähes yhtä runsas. Muita puulajeja on vähemmän: rauduskoivua, halavaa, raitaa tai haapaa.

Pensaskerros on melko niukka, lajeina mm. mustaherukka, virpapaju, korpipaatsama ja kiiltopaju. Mättäillä saattaa kasvaa pieniä kuusia ja pihlajia.

Kenttäkerroksessa runsaimpina lajeina vuorottelevat viitakastikka, järvi-korte, viiltosara ja korpikaisla, pienellä osalla hieskoivuluhdista järviruoko. Nämä valtalajit kasvavat useimmin melko puhtaina, laajoina kasvustoina (kuva 4). Myös sarat muodostavat paikoin kasvustoja: viiltosara, luhtasara, jouhisara sekä suursararisteyvät. Niukkoina esiintyviä heinä-lajeja ovat luhtarölli, nurmilauha, ruokohelpi ja rantanurmikka.

Sirotellusti kasvaa tavanomaisia luhtalajeja, kuten ranta-alpia, luhtasuoputkea, soreahiirenporrasta, rantayrttiä, pikkurantamataraa, punakoisoa, mesiangervoa ja keltakurjenmiekkää. Harvinaisempaa lajistoa edustavat siniheinä, hirssisara, mesimarja, hilla ja korpialvejuuri.

Tervaleppäluhdet 2,4 ha

Tervaleppäluhdet ovat lajistoltaan varsin samanlaisia kuin hieskoivuluhdat. Rehevyyttä vaativat lajit ovat yleisempiä, kuten keltakurjenmiekkä, myrkkukeiso ja punakeiso. Paikoittaisesta pohjavesivaikutuksesta kertoo pitkäpääsaran, luhtalemmikin ja purolitukan esiintyminen. Varsinaisia lähteitä tervaleppäluhdissa ei kuitenkaan havaittu. Osassa tervaleppäluhtia kasvaa runsaasti järviruokoa (kuva 5). Tervaleppäluhdilla havaittiin yhteensä 50 putkilokasvilajia.

Kuva 5. Märimmässä osassa tervaleppäluhtaa kasvaa järviruokoa. Kuva on alueen lounaisimmasta tervaleppäluhdasta.

4.3. Metsät

	vesialue		suuruoholehto		tihkupinta/lähdekorpi		pelto
			tuore lehto		reunusuusto		laidunniitty
			lehtomainen kangas		lehtimetsälaidun		niitty
			tuore kangas		pensoittuva entinen pelto		

Kartta 5. Metsät, viljelykset, niityt ja joutomaat

Suuruoholehdot ja muut kosteat lehdot 1,5 ha

Kosteissa lehdöissä esiintyy erilaisia lehtotyyppisiä, rehevimmät osat on luettavissa käenkaali-mesiangervotyypin suuruoholehdoiksi, mutta suurin osa alasta on vähemmän ravinteista, usein heinävaltaista lehtoa, joka eivät edusta selvästi vielä mitään lehtotyyppiä, vaan ovat lähinnä saniaislehtojen varhaisia kehitysasteita.

Kosteiden lehtojen alat ovat olleet aiemmin avoimia niittyjä ja laitumia, mikä näkyy siinä, että puusto on suhteellisen nuorta ja lahpuuta on lehdöissä vielä melko niukasti. Useimmiten puusto on kuitenkin saanut kehittyä rauhassa, ilman mainittavia hakkuita.

Puustossa valtalajina ovat tervaleppä ja harmaaleppä, joskus haapa. Hieskoivua voi myös kasvaa runsaasti ja sekapuuna halavaa, raitaa ja rauduskoivua.

Pensaskerroksessa tuomi ja vadelma ovat tavallisesti kosteiden lehtojen yleisimmät lajit. Niiden ohella esiintyy pohjanpunaherukkaa, pajuja, koiranheittä, taikinamarjaa ja pihlajaa. Vieraslajeja terttuseljaa ja isotuomipihlajaa havaittiin lehdöissä vain muutamia pensaita.

Monin paikoin puu- ja pensaskerros ovat kosteissa lehdöissä niin tiheitä, että kenttäkerros on varjostuksen vuoksi melko niukkakasvinen (kuva 6). Kenttäkerroksen valtalajeina ovat mesiangervo, nurmilauha tai viitakastikka. Rönsyleinikki, ranta-alpi, nokkonen ja soreahiirenporras ovat runsaita. Muuta ruohovartislaajistoa ovat puna-ailakki, purolitukka, luhtalemmikki, metsäalvejuuri, metsäkorte, hietakastikka, jänönsalaatti, kielo, kivikkoalvejuuri, korpikaisla, huopaohdake, suo-ohdake, luhtasuoputki, karhunputki ja lehtovuohenputki sekä kylä- ja ojakellukka. Kosteissa lehdöissä havaittu putkilokasvien lajimäärä oli 46.

Kuva 6. Kostea lehtoa alueen eteläreunalla. Tiheän lepikon alla kasvillisuus on vähäistä.

Tuoreet lehdot 2,9 ha

Tuoreiden lehtojen puusto on tavallisesti haapa- tai rauduskoivuvaltaista valtaista. Muu lehtipuusto on monipuolista, mutta havupuita kasvaa niukasti ja jaloja lehtipuita on vain taimina.

Pensaskerroksessa pihlaja on yleisin laji ja tuomikin voi joskus olla runsas.

Osa lehdoista on ollut aiemmin hakamaata (kuva 7). Näillä aloilla on jäljellä vanhoja hakamaan puita – haapoja ja koivuja – joista osa alkaa jo kuolla vanhuuttaan. Laidunnusvaiheen jäljiltä pensaskerroksessa kasvaa runsaasti katajaa ja paikoin esiintyy metsäruusua. Kenttäkerroksessakin on jäljellä hieman laidunvaiheen lajeja, kuten ahdekaunokkia, syylälinnunhernettä, nurmipiippoa, nurmirölliä, tuoksusimaketta ja särmäkuismaa.

Runsaimpina lajeina tuoreissa lehdoissa on kielo, metsäkastikka ja hieta-kastikka. Muita lehtolajeja ovat mm. ahomatara, lillukka, lehtovuohenputki, sormisara, lehtosinivuokko ja valkovuokko.

Alueen läntisimmässä lehdossa, joka sijaitsee noin 220 metriä itään Lövkullan talosta, havaittiin harvinainen lähdetähtimö. Sitä kasvoi lähdekaivosta lähtevässä ojassa melko runsaasti. Lajista on Kirkkonummelta tiedossa vain kolme havaintoa (Laji.fi). Kyseinen lehto on lajistoltaan muutoin varsin yksipuolinen, harvennettu, entinen hakamaa ja sen kenttäkerros on heinävaltainen. Tuoreet lehdot olivat selvityksen luontotyypeistä monilajisin, yhteensä 73 putkilokasvilajia.

Kuva 7. Tuoretta lehtoa alueen eteläreunalla. Haapavaltaisella entisellä hakamaalla on nykyään paljon lahopuuta. Aluskasvillisuudessa vallitsee kielo, mutta lähempänä pellon reunaan, valoaukoissa on jäljellä hakamaalajistoa, kuten syylälinnunhernettä.

Lehtomaiset kankaat 1,1 ha

Lehtomaista kangasmetsää on kahtena metsikkönä. Näistä pohjoisempi on suureksi osaksi istutettua kuusikkoa, jossa tiheän puuston varjostuksen takia ei kasva juuri mitään aluskasvillisuutta. Kuusikkoon rajautuu pieni monipuolisempi metsikkö, jossa kasvaa isoja haapoja ja kenttäkerroksessa esiintyy varvikon ohella mm. valkovuokkoa, lillukkaa ja kieloa.

Eteläisempi lehtomainen kangasmetsäalue on samoin suurelta osin nuorehkoa, tiheäkasvuista kuusikkoa, joka on vastikään harvennettu. Osa metsiköstä on lehtipuustoista ja sen halkaisee pieni noronotkelma. Kenttäkerros on tiheän puuston varjostuksen vuoksi niukkaa, lajeina mm. kielo, metsäkastikka ja lehtosinivuokko. Lehtomaisilla kankailla havaittiin yhteensä 36 kasvilajia.

Tuoreet kankaat 2,6 ha

Himisbackan korkealla mäellä järven länsirannalla kasvaa tuoretta kangasmetsää. Siitä pieni osa on hiljattain avohakattu, vain joitain mäntyjä on säästetty aukolla siemenpuiksi. Hakkaamaton osa metsästä on melko tavanomaista varttunutta kuusikkoa. Kuusten seassa on kuitenkin siellä täällä vanhempia järeitä mäntyjä. Rantarinteessä kasvaa sekapuuna isoja haapoja ja siellä lahoppua on melko runsaasti.

Kenttäkerros on kuusikankaalle tyypillistä mustikanvarvikkoa, seassa hieman kieloa ja metsäkastikka sekä muutama kivikkoalvejuuri. Hakkuulla kasvaa runsaana mm. vadelma ja metsäsananjalka. Himisbackan tuoreella kankaalla havaittiin yhteensä 18 putkilokasvilajia.

Kuva 8. Lähdeallikon halkaisija on noin 4-5 metriä.

Tihkupinta/lähdekorpi 0,06 ha

Järven ympärillä on muutamia kaivoiksi muutettuja lähteitä. Myös kosteissa lehdossa on paikoin näkyvissä heikkoa lähdevaikutusta muutamain

paikoin, mutta varsinaisia lähteikköjä on jäljellä vain yksi alueen pohjoisosassa. Se on säilynyt lähes luonnontilaisena.

Säilynyt lähteikkö on lajistoltaan melko vaatimaton. Tihkupintaisessa korpilaikussa kasvava puusto on hentokasvuista harmaalepikkaa, jossa on seassa raitoja, tervaleppiä, hieskoivuja ja pari kuusta. Kenttäkerroksessa runsaan mesiangervon ohella kasvaa mm. suo-ohdaketta, rönsyleinikkiä, ojakellukkaa, nurmilauhaa ja saniaisia, lähteisyyttä ilmentävät luhtalemmikki ja leskenlehti sekä erityisesti purosuikerosammal.

Tihkupintaisen pienen korven alaosassa on syvä ja kirkasvetinen lähdealikko, halkaisijaltaan yli neljä metriä (kuva 8). Allikon itäreunassa on betonirenkainen kaivo. Muutama metri allikon länsipuolella on pienempi lähteensilmä (noin Ø 1 m). Lähteiköstä laskee kaivettu suora oja järveen.

Tihkupinta/korpialueella havaittiin 20 putkilokasvilajia.

Reunuspuusto (ruoppausvallit) 0,6 ha

Luhta-alueiden läpäiseviä ojia on aikojen kuluessa ruopattu isommiksi kanavamaisiksi ojiksi. Ruoppausmassat on läjitetty kaivantojen vierialueille. Osa läjitysmaista on painunut mataliksi ja niille on levinnyt luhtien kasvillisuus. Ne on rajattu mukaan rajoittuviin luontotyyppikuvioihin.

Osa korkeimmista valleista on kuitenkin tyypiltään lähinnä kosteita lehtoja. Niiden kasvillisuus on tiivistä nuorta lehtivesakkoa, leppää ja koivuja. Ruoppausvallialueilla havaittiin 28 putkilokasvilajia.

Pensoittuva/metsittyvä hylätty pelto 0,4 ha

Alueen etelä-lounaisosassa sijaitseva, kiiltopajua, tuhkapajua ja raitaa kasvava entinen viljelyalue on ollut ilmakuviin perusteella melkein avointa nurmea tai heinikköä vielä 1990-luvulla. Nyt pajukko on jo varsin tiuhaa ja korkeaa. Pajujen sekaan on kasvamassa rauduskoivuja.

Kenttäkerroksen lajisto on hylätylle, märälle pellolle tyypillistä, heinävaltaista, lajeina mm. runsas viitakastikka, nokkonen, vesitattaren maamuoto, hiirenvirna, korpikaisla, ranta-alpi ja pohjanrantakukka. Alueen lajisto on melko yksitoikkoinen, sieltä laskettiin vain 14 putkilokasvilajia.

Lehtimetsälaidun 0,4 ha

Alueen ainoa laidunalue koostuu koivuvaltaisesta lehtimetsälaitumesta ja siihen liittyvästä laidunniitystä (niityn kuvaus seuraavassa luvussa 4.4.).

Koivikkolaitumen vähälajinen kasvillisuus koostuu kosteiden lehtojen yleislajeista. Varsinaisia luonnonlaitumien lajeja ei alueella esiinny. Alue on ollut hevoslaitumena, mutta ilmeisesti vain satunnaisesti ja ehkä vain vähän aikaa.

Puusto on nuorta, koivujen seassa kasvaa muutamia harmaa- ja tervaleppiä, pensaskerroksessa hieman mustaherukkaa.

Kenttäkerroksessa valtalajina on rehevänä kasvava viitakastikka, seuralajilajeinaan mm. nokkonen, mesiangervo ja ranta-alpi. Lajisto on melko niukkaa, yhteensä vain 12 lajia havaittiin.

4.4. Viljelykset ja niityt

(kartta 5)

Laidunniitty 0,4 ha

Kuuluu edellä kuvaillun lehtimetsälaitumen kanssa samaan laidunkokonaisuteen. Myös niitty on luonnonlaitumena vielä kehittymätön ja sen lajisto on kostean suurruohoniityn ja jopa luhdan lajistoa: mesiangervo, ranta-alpi, keltakurjenmiekkä, leveäosmankäämi ja runsaimpana viitakastikka (kuva 9). Alueelta kirjattiin ylös vain viisi putkilokasvilajia.

Kuva 9. Kostealla laidunniityllä dominoivat viitakastikka ja luhtien suurruohot.

Pellot 5,7 ha

Selvitysalueen rajaukseen sisältyy myös viljeltyjä peltoja. Näiden lajistoa katsottiin ohi kulkiessa. Peltojen kasvillisuus koostuu viljelylajien ohella kasvavista tavanomaisista peltorikkakasveista. Näitä lajeja ei kirjattu mukaan selvitysalueen lajiluetteloon.

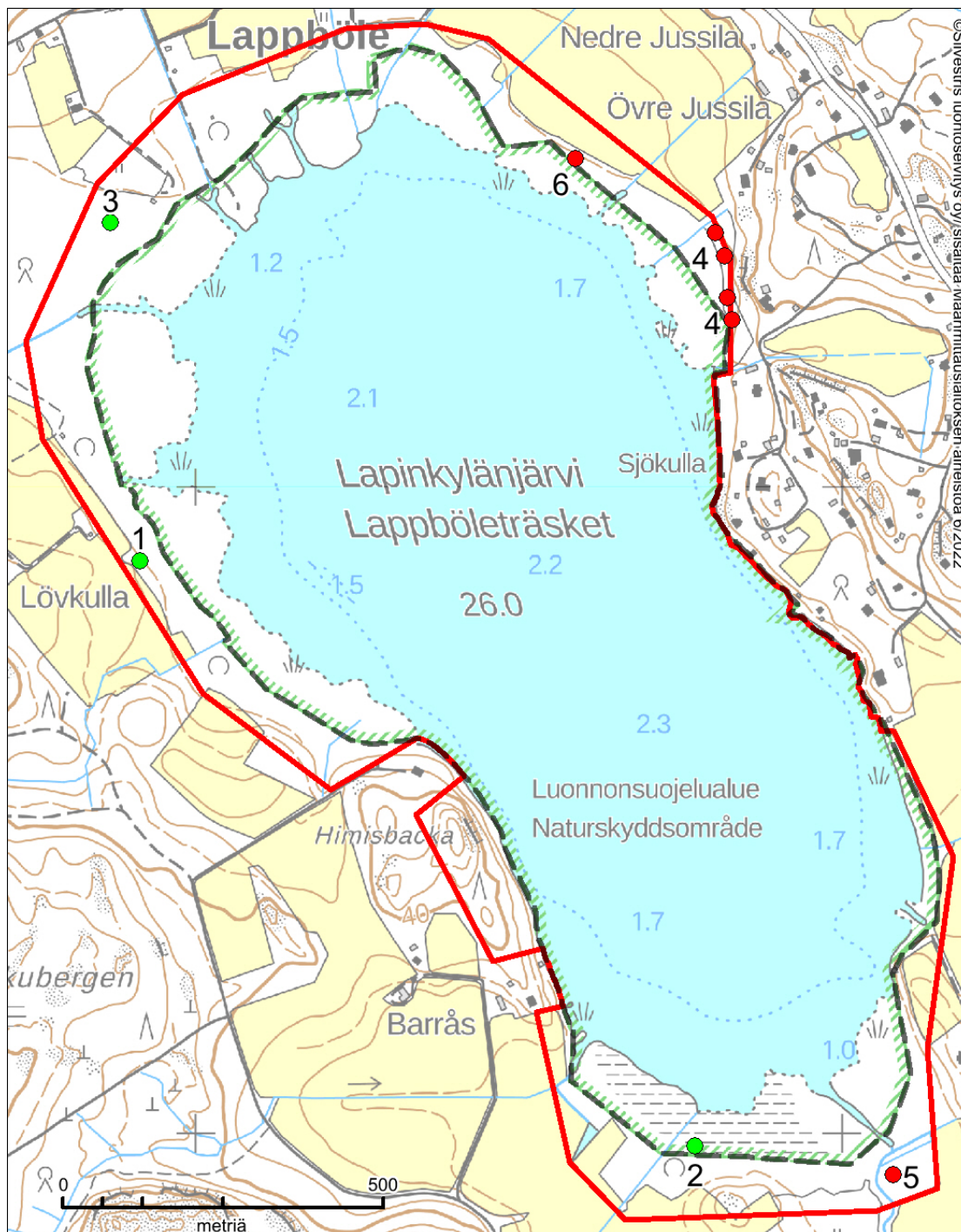
Niityt (hylätyt pellot) 2,8 ha

Selvitysalueeseen sisältyy muutama entinen peltoalue, joille ei ole vielä ehtinyt kasvamaan mainittavasti pensaita tai puita. Näiden kasvillisuus on heinävaltaista, lajistona viljelyjäänteinä kasvava timotei ja monet muut tavanomaiset heinä (nurmilauha, nurmirölli, hietakastikka, viitakastikka). Niittymäisillä aloilla havaittiin yhteensä 34 putkilokasvilajia.

5. Kasvilajisto

Selvitysalueella havaittiin 174 putkilokasvilajia/alalajia. Lajeissa ei ole uhanalaisia tai silmälläpidettäviä lajeja.

Sammalia ei inventoitu kattavasti. Maastossa tunnistettiin 11 sammallajia.

Kartta 6. Huomionarvoiset kasviesiintymät: 1 lähdetähtimö, 2 juulukkapaju, 3 korpialvejuuri, 4 jättipalsami, 5 isotuomipihlaja, 6 terttuselja.

Harvinaiset lajit

- Lähdetähtimö (*Stellaria alsine*) – Kasvaa lähdekaivosta lähtevässä ojassa melko runsaasti. Lajista on Kirkkonummelta tiedossa vain kolme havaintoa (Laji.fi). Esiintymä on suojelualueen ulkopuolella.
- Juolukkapaju (*Salix myrtilloides*) – Esiintyy järven eteläisillä pajukoluhdilla luonnonsuojelualueella. Lajista on Kirkkonummelta vain yksi aiempi havainto, sekin yli sata vuotta vanha, vuodelta 1917 (Laji.fi).
- Korpialvejuuri (*Dryopteris cristata*) – Lajia kasvaa niukkana alueen pohjoisosassa lehtomaisella kankaalla. Lajista on Kirkkonummelta seitsemän aiempaa havaintoa (Laji.fi). Esiintymä on suojelualueen ulkopuolella. (kuva 10)

Kuva 10. Korpialvejuuri *Dryopteris cristata*

Vieraslajit

Alueella kasvaa niukasti vieraslajeja. Suojelualueen puolella ei niitä havaittu lainkaan. Alueen itäreunan hylätyllä pellolla kasvava jättipalsami on haitalliseksi vieraslajiksi luokiteltu (EU-luettelo). Metsissä yksittäisinä esiintyvät terttuselja ja isotuomipihlaja sisältyvät kansalliseen vieraslajiluetteloon, johon kuuluu myös jättipalsami.

Vesikasvit

Varsinaiset vesikasvit on lueteltu liitteen 3 taulukossa, jossa on myös mainittu lajien vaatimat/sietämät ravinnetasot. Tämän perusteella näkee selvästi, että lajisto ilmentää järven rehevöitymistä.

6. Johtopäätökset

Selvityksen perusteella Lapinkylänjärven vesialue on vahvasti rehevöitynyt. Vesikasvillisuudessa vallitsevat rehevöitymistä sietävät ja ravinteisuutta vaativat lajit.

Monipuolisemman vesikasvillisuuden menestymistä haittaa pohjalietteen sekoittuminen veteen ja tästä aiheutuva samentuminen. Sameus ja leväkukinnat heikentävät valon tunkeutumista veteen ja uposkasvillisuus on tästä syystä hyvin niukkaa.

Kasvillisuuden niukkuus todennäköisesti heijastuu myös muuhun eliöstöön. Kun perustuotanto on heikentynyt, on esimerkiksi vesilinnustolla ravintoa niukemmin. Kuitenkin, kun järven kalastosta ei ole tarkempaa tietoa, on vaikea tehdä pidemmälle meneviä johtopäätöksiä.

Avoimet luhta-alueet ovat sen sijaan hyvässä luonnontilassa. Vesialueen rehevöityminen näkyy vain kaikkein vetisimmissä ruovikkoluhdissa, eikä se välttämättä ole niissä haitaksi.

Merkittävin maisemassa näkyvä ihmisvaikutus on aiemmin tehty ojien perkaus. Ruoppausten jäljiltä avoluhtia katkovat ojat ja niiden reunojen ruoppausvallit, joissa kasvaa tiheää nuorta lehtipuustoa.

Puustoisissa luhdissa luonnontilaa heikentää suhteellisen vähäinen lahoppuun määrä, mikä johtuu puuston keskimäärin melko nuoresta iästä.

Järven ympäristön metsät ovat osittain harvennettuja, mutta joukossa on metsiköitä, jotka ovat saaneet kehittyä luonnontilassa. Näihin on syntynyt lahoppuuta ja luonnonarvot ovat kasvamassa.

Järveä ympäröivät suot ja metsät ovat aiemmin, noin 60–70 vuotta sitten olleet niittoniittyinä ja enimmäkseen puuttomia. Laidunnuksen ja niiton loputtua alueet ovat metsittyneet ja ovat nyt vielä melko varhaisessa sukessiovaiheessa. Alueelle on kuitenkin syntymässä lähivuosikymmeninä runsaasti lahoppuuta ja puustoiset ympäristöt ovat muuttumassa luonnonarvoiltaan paremmiksi suhteellisen pian.

Maastotyössä tehtiin muutamia huomioita myös alueen eläimistöä:

- Luhdilla liikkuu supikoiria ja mäyriä. Näillä lienee vaikutusta myös linnuston viihtymiseen.
- Pikkukaloja oli loppukesästä kuollut melko runsaasti. Onko leväkukinnoilla vaikutusta?
- Loppukesällä ja syksyllä järvellä oli hyvin vähän muutolla levähtäviä vesilintuja. Ehkä järvellä ei ole niille ravintoa?

7. Lähteet

- Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001: Natura 2000 -luontotyyppiopas.
Alueellinen uhanalaisuus 2020. Saatavilla:
<https://punainenkirja.laji.fi/regional>
- Avoin tieto. Suomen ympäristökeskus (SYKE). Saatavilla:
<http://www.syke.fi/avointieto>
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa 2: Luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristö 5/2018. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö. 925 s. Saatavilla:
<http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/161234> [aineisto ladattu 19.12.2018]
- Koskela, K. 2020: Luontopalvelujen luontotyyppi-inventoinnin kuvioiteto-ohje (Liite 2). Metsähallitus, Luontopalvelut.
- Laji.fi. Suomen lajitietokeskus. Saatavilla: <https://laji.fi/>
- Maanmittauslaitoksen tiedostopalvelu:
<https://tiedostopalvelu.maanmittauslaitos.fi/tp/kartta> [aineistot ladattu 1.4.–31.10.2022]
- Paikkatietoikkuna. Saatavilla: <https://kartta.paikkatietoikkuna.fi>
- Punainen kirja. Saatavilla: <https://punainenkirja.laji.fi>
- Toivonen, H. 1984: Makrofytytien käyttökelpoisuus vesien tilan seurannassa. Luonnon Tutkija 88: ss. 92–95.
- Vuorinen, E., Janatuinen, A. & Ervasti, E. 2018: Kirkkonummen pienvesiselvitys. Luontoselvitys ja kunnostussuunnitelma 2018. Kirkkonummen kunta/Silvestris luontoselvitys oy. 123 s. + 6 liitettä.

Liite 1 Lajiluettelot

(putkilokasvit ja sammalet)

Putkilokasvit (174 taksonia)

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi
<i>Centaurea jacea</i>	ahdekaunokki	rödclint
<i>Fragaria vesca</i>	ahomansikka	smultron
<i>Galium boreale</i>	ahomatara	vitmåra
<i>Leucanthemum vulgare</i>	ahopäivänkakkara	prästkraze
<i>Vicia sepium</i>	aitovirna	häckvicker
<i>Salix pentandra</i>	halava	jolster
<i>Alnus incana</i>	harmaaleppä	gråal
<i>Betula pubescens</i>	hieskoivu	glasbjörk
<i>Calamagrostis epigejos</i>	hietakastikka	bergör
<i>Vicia cracca</i>	hiirenvirna	kråkvicker
<i>Rubus chamaemorus</i>	hilla, lakka	hjordron
<i>Carex panicea</i>	hirssisara	hirsstarr
<i>Cirsium heterophyllum</i>	huopaohdake	brudborste, borsttistel
<i>Vaccinium oxycoccos</i>	isokarpalo	tranbär
<i>Galium palustre subsp. elongata</i>	isorantamatara	stor vattenmåra
<i>Amelancier spicata</i>	isotuomipihlaja	blåhagg, häggmispel
<i>Carex lasiocarpa</i>	jouhisara	trådstarr
<i>Carex nigra subsp. nigra</i>	juolasara	hundstarr
<i>Vaccinium uliginosum</i>	juolukka	odon
<i>Salix myrtilloides</i>	juolukkapaju	odonvide
<i>Lactuca muralis</i>	jänönsalaatti	skogssallat
<i>Schoenoplectus lacustris</i>	järvikaisla	säv
<i>Equisetum fluviatile</i>	järvikorte	sjöfräken
<i>Phragmites australis</i>	järviruoko	vass
<i>Impatiens glandulifera</i>	jättipalsami	jätdebalsamin
<i>Calluna vulgaris</i>	kanerva	ljung
<i>Typha angustifolia</i>	kapeaosmankäämi	smalkaveldun
<i>Angelica sylvestris</i>	karhunputki	strätta, skogspipa
<i>Juniperus communis</i>	kataja (kotikataja)	en
<i>Luzula pilosa</i>	kevätpiippo	vårfryle
<i>Convallaria majalis</i>	kielo	liljekonvalj
<i>Salix phylicifolia</i>	kiiltopaju	grönvide
<i>Dryopteris filix-mas</i>	kivikkoalvejuuri	träjon
<i>Viburnum opulus</i>	koiranheisi	olvon
<i>Anthriscus sylvestris</i>	koiranputki	hundkax
<i>Dryopteris cristata</i>	corpialvejuuri	granbräken
<i>Phegopteris connectilis</i>	korpi-imarre	hultbräken
<i>Scirpus sylvaticus</i>	corpikaisla	skogssäv
<i>Frangula alnus</i>	corpipaatsama	brakved
<i>Solidago virgaurea</i>	kultapiisku	gullris
<i>Comarum palustre</i>	kurjenjalka	kråklöver
<i>Iris pseudacorus</i>	kurjenmiekkä	svärdsliilja
<i>Picea abies</i>	kuusi (metsäkuusi)	gran
<i>Geum urbanum</i>	kyläkellukka	nejlikrot
<i>Hippuris vulgaris</i>	lamparevesikuusi	hästsvans
<i>Epilobium montanum</i>	letohorsma	bergdunört
<i>Equisetum pratense</i>	lehtokorte	ängsfräken

<i>Poa nemoralis</i>	lehtonurmikka	lundgröe
<i>Hepatica nobilis</i>	lehtosinivuokko	blåsippa
<i>Prunus padus</i>	lehtotuomi	hägg
<i>Valeriana excelsa</i>	lehtovirmajuuri	flädervänderot
<i>Aegopodium podagraria</i>	lehtovuohenputki	kirskål
<i>Tussilago farfara</i>	leskenlehti	hästhov
<i>Typha latifolia</i>	leveäosmankäämi	bredkaveldun
<i>Scheuchzeria palustris</i>	leväkkö	myrsälting, kallgräs
<i>Rubus saxatilis</i>	lillukka (euroopanlillukka)	stenhallon, stenbär
<i>Myosotis scorpioides</i>	luhtalemmikki	fölgätmigej
<i>Agrostis canina</i>	luhtarölli	brunven
<i>Carex vesicaria</i>	luhtasara	blåsstarr
<i>Peucedanum palustre</i>	luhtasuoputki	kärrsilja
<i>Stellaria palustris</i>	luhtatähtimö	kärrstjärnblomma
<i>Eriophorum angustifolium</i>	luhtavilla	ängsull
<i>Scutellaria galericulata</i>	luhtavuohennokka	getnos, frossört
<i>Stellaria alsine</i>	lähdetähtimö	källarv
<i>Filipendula ulmaria</i>	mesiangervo	älggräs
<i>Rubus arcticus</i>	mesimarja	åkerbär
<i>Dryopteris carthusiana</i>	metsäalvejuuri	skogsbräken
<i>Trifolium medium</i>	metsäapila	skogsklöver
<i>Populus tremula</i>	metsähaapa	asp
<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	metsäimarre	ekbräken
<i>Calamagrostis arundinacea</i>	metsäkastikka	piprör
<i>Equisetum sylvaticum</i>	metsäkorte	skogsfräken
<i>Avenella flexuosa</i>	metsälauha	kruståtel
<i>Rosa cinnamomea</i>	metsäruusu	kanelros
<i>Pteridium aquilinum</i>	metsäsananjalka	örnbräken
<i>Quercus robur</i>	metsätammi	ek
<i>Acer platanoides</i>	metsävaahtera	lönn
<i>Ribes nigrum</i>	mustaherukka	svart vinbär, tiströn
<i>Vaccinium myrtillus</i>	mustikka (kangasmustikka)	blåbär
<i>Salix myrsinifolia</i>	mustuvapaju	svartvide
<i>Carex limosa</i>	mutasara	dystarr
<i>Cicuta virosa</i>	myrkkukeiso	sprängört
<i>Pinus sylvestris</i>	mänty (metsämänty)	tall
<i>Thelypteris palustris</i>	nevaimarre	kärrbräken
<i>Elytrigia repens</i>	niittyjuola (juolavehänä)	vanlig kvickrot
<i>Dactylis glomerata</i>	niittykoiranheinä	hundäxing
<i>Ranunculus acris</i>	niittyleinikki	smörblomma
<i>Succisa pratensis</i>	niittypurtojuuri	ängsvädd
<i>Urtica dioica</i>	nokkonen (isonokkonen)	brännässla
<i>Deschampsia cespitosa</i>	nurmilauha	tuvtåtel
<i>Luzula multiflora</i>	nurmipiippo	ängsfryle
<i>Alopecurus pratensis</i>	nurmipuntarpää	ängskavle
<i>Agrostis capillaris</i>	nurmirölli	rödven
<i>Veronica chamaedrys</i>	nurmitädyke	teveronika
<i>Geum rivale</i>	ojakellukka	humleblomster
<i>Achillea ptarmica</i>	ojakärsämö	nysört
<i>Sparganium microcarpum</i>	ojapalpakko	vanlig storigelknopp
<i>Glyceria fluitans</i>	ojasorsimo	mannagräs
<i>Maianthemum bifolium</i>	oravanmarja	ekorbär
<i>Equisetum arvense</i>	peltokorte	åkerfräken

<i>Cirsium arvense</i>	pelto-ohdake	åkertistel
<i>Stachys palustris</i>	peltopähkämö	knölsyska
<i>Polygonum aviculare -ryhmä</i>	pihatatarryhmä	trampört (grupp)
<i>Sorbus aucuparia</i>	pihlaja (kotipihlaja)	rönn
<i>Lemna minor</i>	pikkulimaska	andmat
<i>Galium palustre subsp. palustre</i>	pikkurantamatar	vattenmåra
<i>Callitriche palustris</i>	pikkuvesitähti	småånke
<i>Carex elongata</i>	pitkäpääsara	rankstarr
<i>Nymphaea candida</i>	pohjanlumme	nordnäckros
<i>Ribes spicatum</i>	pohjanpunaherukka	skogsvinbär
<i>Lythrum salicaria</i>	pohjanrantakukka	fackelblomster
<i>Carex rostrata</i>	pullosara	flaskstarr
<i>Silene dioica</i>	puna-ailakki	rödblära, skogslyst
<i>Trifolium pratense</i>	puna-apila	rödklöver
<i>Spirodela polyrhiza</i>	punaisolimaska	stor andmat
<i>Solanum dulcamara</i>	punakoiso	besksöta
<i>Festuca rubra</i>	punanata	rödsvingel
<i>Rubus idaeus</i>	punavadelma	hallon
<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	puolukka	lingon
<i>Cardamine amara</i>	purolitukka	bäckbräsma
<i>Potamogeton alpinus</i>	purovita	roströte
<i>Sagittaria sagittifolia</i>	pystykeiholehti	pilblad
<i>Drosera rotundifolia</i>	pyöreälehtikihokki	rundsilesår
<i>Menyanthes trifoliata</i>	raate	vattenklöver
<i>Salix caprea</i>	raita	sälg
<i>Lysimachia vulgaris</i>	ranta-alpi	strandlysing
<i>Eleocharis palustris</i>	rantaluikka	knappsäv
<i>Poa palustris</i>	rantanurmikka	sengröe
<i>Sparganium emersum</i>	rantapalpakko	vanlig igelknopp
<i>Lycopus europaeus</i>	rantayrtti	strandklo
<i>Alisma plantago-aquatica</i>	ratamosarpio	svalting
<i>Betula pendula</i>	rauduskoivu	vårtbjörk
<i>Caltha palustris</i>	rentukka	kalvleka, kabbleka
<i>Spinulum annotinum</i>	riidenlieko	revlummer
<i>Veronica officinalis</i>	rohtotädyke	ärenpris
<i>Phalaroides arundinacea</i>	ruokohelpi	rörflen
<i>Potentilla erecta</i>	rätvänä	blodrot
<i>Ranunculus repens</i>	rönsyleinikki	revsmörblomma
<i>Juncus effusus</i>	röyhyvihvilä	veketåg
<i>Carex sp.</i>	sararisteymä	starrkorsning
<i>Hieracium umbellatum</i>	sarjakeltano	flockfibbla
<i>Arctium tomentosum</i>	seittitakiainen	ullig kardborre
<i>Achillea millefolium</i>	siankärsämö	rölleka
<i>Molinia caerulea</i>	siniheinä	blåtåtel
<i>Athyrium filix-femina</i>	soreahiirenporras	majbräken
<i>Carex digitata</i>	sormisara	fingerstarr, vispstarr
<i>Cirsium palustre</i>	suo-ohdake	kärtistel
<i>Viola palustris</i>	suo-orvokki	kärrviol
<i>Lathyrus linifolius</i>	syylälinnunherne	gökärt
<i>Hypericum maculatum</i>	särmäkuisma	fyrkantig johannesört
<i>Ribes alpinum</i>	taikinamarja	degbär
<i>Ceratophyllum demersum</i>	tankeakarvalehti	hornsärv
<i>Lysimachia thysiflora</i>	terttualpi	topplösa

<i>Sambucus racemosa</i>	terttuselja	druvfläder
<i>Alnus glutinosa</i>	tervaleppä	klibbal
<i>Phleum pratense</i>	timotei, nurmitähkiö	timotej
<i>Salix cinerea</i>	tuhkapaju	gråvide
<i>Bidens tripartita</i>	tummarusokki	brunskära
<i>Scrophularia nodosa</i>	tummasyyläjuuri	flenört
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	tuoksusimake	vårbrodd
<i>Carex nigra subsp. juncella</i>	tupassara	styltstarr
<i>Eriophorum vaginatum</i>	tupasvilla	tuvull
<i>Potamogeton obtusifolium</i>	tylppälehtivita	trubbnate
<i>Potamogeton natans</i>	uistinvita	gäddnate
<i>Nuphar lutea</i>	ulpukka	gul näckros
<i>Rhynchosphora alba</i>	valkopiirtoheinä	vitag
<i>Anemone nemorosa</i>	valkovuokko	vitsippa
<i>Calla palustris</i>	vehka	missne
<i>Persicaria amphibia</i>	vesitatar	vattenpilört
<i>Carex acuta</i>	viiltosara	vasstarr
<i>Calamagrostis canescens</i>	viitakastikka	grenrör
<i>Viola x fennica</i>	viitaorvokki	violhybrid
<i>Salix aurita</i>	virpapaju	bindvide
<i>Taraxacum sp.</i>	voikukka	maskros

Sammalet (11 lajia)

Sammalia ei pyrittä inventoimaan kattavasti. Taulukossa on selvityksessä havaittuja lajeja.

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi
<i>Brachythecium rivulare</i>	purosuikerosammal	källgräsmossa
<i>Calliergon cordifolium</i>	luhtakuirisammal	kärskedmossa
<i>Hylocomiadelphus triquetrus</i>	metsäliekosammal	kransmossa
<i>Hylocomium splendens</i>	metsäkerrossammal	husmossa
<i>Pellia epiphylla</i>	taskulapasammal	vanlig pellia
<i>Plagiothecium denticulatum var. undulatum</i>	lehtolaakasammal	sumpsidenmossa
<i>Pleurozium schreberii</i>	seinäsammal	väggmossa
<i>Sphagnum fallax</i>	sararahkasammal	uddvitmossa
<i>Sphagnum girgensohnii</i>	korpirahkasammal	granvitmossa
<i>Sphagnum riparium</i>	haparahkasammal	klyvbladsvitmossa
<i>Sphagnum squarrosum</i>	okarahkasammal	spärrvitmossa

Liite 3 Lapinkylänjärven vesikasvit ja niiden ravinnevaatimukset

T Vesikasvien kasvupaikan rehevyystaso, trofia:

o-m oligo-mesotrofi (niukka-keskiravinteinen)

m mesotrofi (keskiravinteinen)

me meso-eutrofi (keski-runsasravinteinen)

e eutrofi (runsasravinteinen)

Indifferentit eli rehevyystasosta riippumattomat on jätetty ilman merkintää.

E Vesikasvien suhtautuminen kasvupaikan rehevyystaso, trofia:

- kärsii rehevöitymisestä

+ hyötyy rehevöitymisestä

0 ei juuri kärsi eikä hyödy rehevöitymisestä (lajisto on yleensä ollut vesistössä jo aikaisemmin)

(+) ei juuri kärsi eikä hyödy rehevöitymisestä, lajien kasvustot tulevat kuitenkin aikaisempaa huomattavasti tiheämmiksi

+- hyötyy kohtuullisesta rehevöitymisestä, mutta sen jatkuessa alkaa kärsiä ja häviää myöhemmin

(Lähde: Toivanen 1984)

			T	E
<i>Carex lasiocarpa</i>	jouhisara	trådstarr		-
<i>Schoenoplectus lacustris</i>	järvikaisla	säv	(o)m-e	(+)
<i>Equisetum fluviatile</i>	järvikorte	sjöfräken		0
<i>Phragmites australis</i>	järviruoko	vass		(+)
<i>Typha angustifolia</i>	kapeaosmankäämi	smalkaveldun	e	+
<i>Iris pseudacorus</i>	kurjenmiekkä	svärdsilja	m-e	+
<i>Typha latifolia</i>	leveäosmankäämi	bredkaveldun	m-e	+
<i>Carex vesicaria</i>	luhtasara	blåsstarr	m-e	0
<i>Cicuta virosa</i>	myrkykeiso	sprängört	e	
<i>Sparganium microcarpum</i>	ojapalpakko	vanlig storigelknopp	e	+
<i>Lemna minor</i>	pikkulimaska	andmat	m-e	+
<i>Callitriche palustris</i>	pikkuvesitähti	småånke	m	0-
<i>Nymphaea candida</i>	pohjanlumme	nordnäckros		(+)
<i>Carex rostrata</i>	pullosara	flaskstarr		0
<i>Spirodela polyrhiza</i>	punaisolimaska	stor andmat	e	+
<i>Potamogeton alpinus</i>	purovita	rostnate		0-
<i>Sagittaria sagittifolia</i>	pystykeiholehti	pilblad	m-e	0
<i>Menyanthes trifoliata</i>	raate	vattenklöver		
<i>Eleocharis palustris</i>	rantaluikka	knappsäv	o-m	0-
<i>Sparganium emersum</i>	rantapalpakko	vanlig igelknopp	m-e	0-
<i>Alisma plantago-aquatica</i>	ratamosarpio	svalting	m-e	0
<i>Ceratophyllum demersum</i>	tankeakarvalehti	hornsärv	e	+
<i>Lysimachia thysiflora</i>	terttualpi	topplösa	o-m	0-
<i>Potamogeton obtusifolium</i>	tylppälehtivita	trubbnate	e	+
<i>Potamogeton natans</i>	uistinvita	gäddnate		0
<i>Nuphar lutea</i>	ulpukka	gul näckros		(+)
<i>Calla palustris</i>	vehka	missne		
<i>Hippuris vulgaris</i>	lamparevesikuusi	hästsvans	m-e	0-
<i>Persicaria amphibia</i>	vesitatar	vattenpilört	m-e	0
<i>Carex acuta</i>	viiltosara	vasstarr	m-e	(+)